

σκληρά

σκληρά, τα, ουσ. [πλ. ουδ. του επιθ. σκληρός], τα πολύ ισχυρά ναρκωτικά, ηρωίνη, κοκαΐνη, κρακ κ.λπ. (Τραγούδι: *όχι λέμε στην πρέζα, όχι σ' αυτόν το διάλογο, όχι λέμε στην πρέζα, όχι και στα σκληρά* // *τώρα γράμματα-κορώνα η ζωή με τη βελόνα, τα σκληρά στη γκαρσονιέρα με το θάνατο παρέα!*)·

- *είμαι στα σκληρά*, κάνω χρήση σκληρών ναρκωτικών: «από καιρό είμαι στα σκληρά και ψάχνω τρόπο ν' αποτοξινωθώ»·

- *πέφτω στα σκληρά*, αρχίζω να κάνω χρήση σκληρών ναρκωτικών: «όποιος πέφτει στα σκληρά, είναι σαν να υπογράφει τη θανατική του καταδίκη».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας